

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Радомського Петра Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини другої статті 49, частин першої, третьої статті 51, підпункту 9 пункту 1 розділу XIII „Перехідні положення“ Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
21 січня 2021 року
№ 15-1(II)/2021

Справа № 3-4/2021(4/21)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича,
Юровської Галини Валентинівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Радомського Петра Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини другої статті 49, частин першої, третьої статті 51, підпункту 9 пункту 1 розділу XIII „Перехідні положення“ Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Радомський П.В. із клопотанням перевірити на відповідність статті 1, частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині третій статті 22 Конституції України (конституційність) положення Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з якими:

– позивач вправі збільшити або зменшити розмір позовних вимог до закінчення підготовчого засідання або до початку першого судового засідання, якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження (пункт 2 частини другої статті 49);

– суд першої інстанції має право за клопотанням позивача до закінчення підготовчого провадження, а у разі розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження – до початку першого судового засідання залучити до участі у ній співвідповідача (частина перша статті 51);

– після спливу строків, зазначених у частинах першій та другій цієї статті, суд може залучити до участі у справі співвідповідача або замінює первісного відповідача належним відповідачем виключно у разі, якщо позивач доведе, що не знав та не міг знати до подання позову у справі про підставу залучення такого співвідповідача чи заміну неналежного відповідача (частина третя статті 51);

– справи у судах першої та апеляційної інстанцій, провадження у яких відкрито до набрання чинності цією редакцією Кодексу, розглядаються за правилами, що діють після набрання чинності цією редакцією Кодексу (підпункт 9 пункту 1 розділу XIII „Перехідні положення“).

Із матеріалів справи вбачається, що Радомський П.В. у грудні 2016 року звернувся до Краматорського міського суду Донецької області з позовом до Малини О.В., третя особа Краматорська міська рада, про зобов'язання вчинити певні дії та стягнення матеріальної і моральної шкоди.

Краматорський міський суд Донецької області ухвалою від 31 січня 2017 року відкрив провадження у справі та призначив попереднє судове

засідання, ухвалою від 9 лютого 2017 року призначив справу до розгляду в судовому засіданні.

У липні 2020 року Радомський П.В. звернувся до Краматорського міського суду Донецької області з клопотанням про залучення до участі у справі як співвідповідача Краматорську міську раду та зобов'язання вчинити певні дії.

Краматорський міський суд Донецької області ухвалою від 20 серпня 2020 року Радомському П.В. у задоволенні його клопотання відмовив, посилаючись на положення пункту 2 частини другої статті 49, частин першої, третьої статті 51, підпункту 9 пункту 1 розділу XIII „Перехідні положення“ Кодексу, та дійшов висновку, що позивач звернувся до суду з порушенням строків, передбачених частиною першою статті 51 Кодексу, не довів, що не знав та не міг знати до моменту подання позову про підставу залучення такого співвідповідача (частина третя статті 51 Кодексу).

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані положення Кодексу, порівняно з попередньою редакцією, позбавляють позивача можливості збільшити позовні вимоги та залучити до участі у справі співвідповідача протягом усього періоду розгляду справи, а це свідчить про звуження змісту й обсягу існуючих прав і свобод (частина третя статті 22 Конституції України), що не відповідає принципам верховенства права та правової держави, закріпленим у Конституції України (статті 1, 8).

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та

конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Радомський П.В., стверджуючи про неконституційність положень пункту 2 частини другої статті 49, частин першої, третьої статті 51, підпункту 9 пункту 1 розділу XIII „Перехідні положення“ Кодексу, не зазначив, яке саме його конституційне право було порушене внаслідок застосування їх судом, а висловив незгоду з внесеними Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII змінами до Кодексу щодо встановленого порядку та строків вчинення певних процесуальних дій, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу з огляду на пункт 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Радомського Петра Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини другої статті 49, частин першої, третьої статті 51, підпункту 9 пункту 1 розділу XIII „Перехідні положення“ Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**